

Sursa foto: <http://ec.europa.eu/snapshot/>

Europa și voi – o radiografie pentru 2009

Conform unui comunicat al Comisiei Europene, anul 2009 reprezintă pentru europeni nu numai **anul creativității și inovării**, ci și un an în care a fost pregătit drumul către **redresarea economică**, un an în care putem comunica mai ieftin prin intermediul **telefonului mobil**, au fost reunite **resursele din mediul academic și cel științific** pentru a putea face față demenței senile la nivel european; printre realizări se numără și abordarea problemei **schimbărilor climatice**, **lupta împotriva foametei** în cele mai sărace state ale lumii, **grija pentru mediu**, **reconstruirea Europei** în cazul unei calamități – ca în cazul cutremurului din Italia, asigurarea unui raport calitate-preț optim pentru consumatorii de **servicii bancare**, **protecția animalelor**, precum și **facilitarea unui comerț online pentru consumatorii europeni** prin introducerea unor măsuri pentru paginile web care nu respectă drepturile acestora conform legislației comunitare.

Mai multe detalii despre poveștile de succes găsiți pe <http://ec.europa.eu/snapshot/>.

Pe lângă toate acestea, europenii pot considera acest an unul important în istoria UE tocmai pentru finalizarea procesului de ratificare a **Tratatului de la Lisabona** și a intrării în vigoare a acestuia pe 1 decembrie 2009.

Mădălina Barbu
Serviciul Comunicare

În acest număr:

Interviu

NICULAE IDU - Șeful Reprezentanței Comisiei Europene la București
Tratatul de la Lisabona urmează tentativei de instituire a unei constituții europene precum și perioadei de reflecție cu privire la natura proiectului politic european. Are noul tratat substanța unei constituții a Uniunii Europene?
Tratatul de la Lisabona amendează actualele tratate de stabilire a Uniunii Europene pe baza aceleiași tehnici folosite în cazul Actului Unic European ... [Continuare în pagina 2](#)

Actualitate

Multilingvism / plurilingvism în context european
Pe 23 noiembrie 2009, la sediul Reprezentanței Comisiei Europene în România, a avut loc dezbateră ocazională de lansarea *Glosarului privind Tratatul de la Lisabona*, eveniment care i-a avut ca invitați de onoare pe dl **Leonard Orban** ... [Continuare în pagina 3](#)

Analiză/Opinie

Tratatul de la Lisabona – victoria unui compromis necesar
La data de 1 decembrie 2009, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, s-a încheiat un nou capitol din epopeea celui mai recent, amplu și complicat proces de reformă a instituțiilor și mecanismelor decizionale ale Uniunii Europene ... [Continuare în pagina 4](#)

Eveniment

Consolidarea supravegherii financiare în Europa și importanța sa pentru stabilitatea macroeconomică și a mediului de afaceri
[Pentru a citi articolul accesați pagina 5](#)

Depășirea crizei economice și financiare. Valorificarea oportunității de a reforma economia mondială
[Pentru a citi articolul accesați pagina 5](#)

RJEA, vol. 9, nr. 4
[Pentru a citi articolul accesați pagina 6](#)

Republica Moldova între vecinătatea eternă și integrarea europeană
[Pentru a citi articolul accesați pagina 6](#)

Agenda IER: decembrie 2009

Conferință IER – Ambasada Suediei: The European Union as a Security Actor **11 decembrie**
and its Global Role

Dezbatere IER: Multilingvism în context european – Glosar privind Tratatul de la Lisabona **18 decembrie**

NICULAE IDU

Șeful Reprezentanței Comisiei Europene la București

Noul Tratat promovează un sistem instituțional stabil

Tratatul de la Lisabona urmează tentativei de instituire a unei constituții europene precum și perioadei de reflecție cu privire la natura proiectului politic european. Are noul tratat substanța unei constituții a Uniunii Europene?

Tratatul de la Lisabona amendează actualele tratate de stabilire a Uniunii Europene pe baza aceleiași tehnici folosite în cazul Actului Unic European, al tratatelor de la Maastricht, Amsterdam și Nisa. Pentru a-și valorifica întregul potențial, Uniunea Europeană trebuie să se modernizeze și să se reformeze. O uniune cu 27 de membri nu mai poate opera pe baza regulilor aplicabile în UE-15. În ultimii zece ani, Uniunea a făcut demersuri pentru optimizarea instrumentelor și a capacității sale de acțiune. În același timp, exista un suport tot mai mare pentru a implica Uniunea în subiecte care ne afectează pe toți, cum ar fi: schimbările climatice, securitatea energetică și terorismul internațional. De aceea, îmbunătățirile asigurate prin Tratat vor oferi mijloacele de a aborda mai bine provocările lumii în care trăim astăzi.

Trei sunt motivele fundamentale pentru existența Tratatului: eficiența în procesul de luare a deciziilor, sporirea asumării democratice a răspunderii prin asocierea Parlamentului European și a parlamentelor naționale și creșterea coerenței la nivelul acțiunilor externe. Toate acestea vor echipa Uniunea cu mijloacele necesare care să-i permită să apere mai bine interesele cetățenilor săi.

Necesitatea de a avea un proces mai eficient de luare a deciziilor este unul din motivele invocate de susținătorii Tratatului de la Lisabona. Ce efecte considerați că va avea combinația dintre trecerea de la votul prin unanimitate la cel cu majoritate calificată în Consiliu – mai ales în domeniile cheie, cum este, de exemplu, migrația – și sporirea atribuțiilor legislative ale Parlamentului European?

Tratatul stabilește o mai clară distribuție a puterii între Uniune și statele membre, facilitând o mai bună înțelegere de către cetățean a ceea ce face fiecare. Sporește numărul de domenii în care Parlamentul European ales direct trebuie să aprobe prin codecizie legislația europeană împreună cu Consiliul de miniștri. Tratatul întărește controlul democratic în contextul unui rol mai puternic al Parlamentului European și al parlamentelor naționale.

Sistemul de vot cu majoritate calificată se va baza pe principiul dublei majorități (55% dintre statele membre reprezentând 65% din populația UE). S-a prevăzut și posibilitatea constituirii unor minorități de blocaj care să includă cel puțin patru state membre. Consiliul European a hotărât ca noul sistem să fie aplicabil din 2014. În primii trei ani, până în 2017, un stat membru poate solicita ca un anumit act să poată fi adoptat conform sistemului majorității calificate, așa cum este aceasta definită în Tratatul de la Nisa.

Noul sistem de luare a deciziilor va fi extins la noi domenii, cum ar fi lupta împotriva schimbărilor climatice, securitatea energetică și ajutorul umanitar destinat zonelor „fierbinți” de pe mapamond. Mai putem adăuga la acest format elemente precum: inițiativele cetățenilor, protecția diplomatică și consulară și chestiunile

procedurale. Unanimitatea va continua să funcționeze la adoptarea deciziilor privind taxarea, politica externă, apărarea și securitatea socială.

Prin Tratatul de la Lisabona Uniunea primește, de jure, instrumentele necesare pentru a desfășura o politică externă mai coerentă și mai puternică. Capacitatea de a acționa în această direcție se va traduce și în disponibilitatea de a face acest lucru?

Tratatul creează poziția instituțională de Înalt Reprezentat al Uniunii pentru Afaceri Externe și Politica de Securitate, care este și vice-președinte al Comisiei Europene, prezidând Consiliul pentru Relații Externe. În această formulă Uniunea răspunde când este nevoie de o voce coerentă pe scena internațională. Totuși, o serie de subiecte de politică externă pot fi mai bine tratate de statele membre când acționează împreună. Postul de Înalt Reprezentat nu este dotat cu noi puteri, dar concentrează acțiunea externă, evitând confuziile și duplicările. Activitatea sa se va derula pe baza deciziei unanime a statelor membre, completând, și nu înlocuind politica externă și eforturile diplomatice ale statelor membre, care vor continua să opereze în paralel.

Având în vedere dezbaterile privind „deficitul democratic” la nivelul Uniunii, poate fi Tratatul de la Lisabona interpretat ca un pas în direcția unei întoarceri la democrația participativă?

Noul tratat promovează un sistem instituțional stabil în care deciziile vor fi adoptate mai repede, mai transparent, cu un control democratic mai solid și cu un respect mai accentuat pentru luarea deciziilor la nivelul adecvat. Cetățenii vor avea o mai clară idee despre cine este responsabil, pentru ce și de ce Uniunea adoptă o anumită decizie. Pentru prima dată, un milion de cetățeni vor putea să solicite în mod direct Comisiei să inițieze un proiect de decizie care îi interesează. Totuși, Tratatul nu folosește elemente consacrate și nu își propune explicit să promoveze democrația participativă în sensul ei istoric.

Interviu realizat de **Iulia Serafimescu**

Multilingvism / plurilingvism în context european

„Lucrările în domeniul terminologiei politice reprezintă condiția ca toate limbile să se îmbogățească cu noi concepte, care să devină concepte comune și nu un simplu import dintr-o altă limbă și dintr-un alt sistem juridic și cultural.” (Christian Tremblay – președinte al Observatorului European al Plurilingvismului – OEP)

Pe 23 noiembrie 2009, la sediul Reprezentanței Comisiei Europene în România, a avut loc dezbateră ocazională de lansarea *Glosarului privind Tratatul de la Lisabona*, eveniment care i-a avut ca invitați de onoare pe dl **Leonard Orban**, comisar european pentru multilingvism și pe dl **Marius Sala**, vicepreședinte al Academiei Române, director al Institutului de Lingvistică „Iorgu Iordan – Al. Rosetti”.

Comparând *Glosarul privind Tratatul de la Lisabona* cu un „fir al Ariadnei” care completează și face mai accesibil Tratatul, dl Orban a recomandat completarea glosarului cu celelalte 20 de limbi oficiale ale Uniunii Europene, precum și continuarea fructificării experienței pe care Institutul European din România (IER) a dobândit-o de-a lungul anilor în care a coordonat traducerea acquis-ului comunitar preaderare.

Totodată, dl Sala a reiterat continuarea și întărirea colaborării Academiei Române la proiectul IER în ceea ce privește unificarea terminologică.

Această tematică va fi dezbătută pe larg pe 18 decembrie 2009, la sediul IER, prin dezbateră *Multilingvism în context european - Glosar privind Tratatul de la Lisabona*, eveniment care se va bucura și de prezența președintelui Observatorului European al Plurilingvismului, dl **Christian Tremblay**, care a avut amabilitatea să ne răspundă la câteva întrebări, prezentate în continuare.

În opinia dvs., ce strategie ar trebui adoptată pentru ca limbile care nu sunt de circulație internațională să fie utilizate mai mult în cadrul instituțiilor europene?

Două aspecte mi se par esențiale. Pe de o parte, comunicarea către public trebuie să respecte într-o foarte mare măsură un plurilingvism poate nu integral, dar în orice caz echitabil. Importanța tuturor limbilor oficiale în cadrul comunicării către cetățeni trebuie să fie similară importanței lor demografice, în baza unei ponderi care poate fi similară celei folosite de Parlamentul European, atât pentru publicațiile recente, cât și pentru cele mai vechi. Pe de altă parte, în ceea ce privește elaborarea de texte, activitatea lingvistică în alte limbi decât cele numite „de procedură” trebuie să înceapă foarte devreme. Acest lucru trebuie să permită administrațiilor naționale să lucreze în limbile lor naționale și nu doar în limbile de procedură, în speță engleza. Bineînțeles, acest lucru costă, însă vă reamintesc că bugetul total pentru activitățile de traducere și interpretariat ale tuturor instituțiilor europene reprezintă aproximativ 2 euro per cetățean, ceea ce nu este o sumă exorbitantă având în vedere miza.

În perioada 18-19 iunie 2009, la Berlin, OEP a organizat a doua ediție a Assises Européennes du Plurilinguisme. A avut acest eveniment rezultatul scontat pentru viitorul plurilingvismului la nivel european?

Assises Européennes du Plurilinguisme a reunit aproximativ 150 de participanți din 22 state. Obiectivele acestei reuniuni au fost multiple. În primul rând, s-a urmărit înregistrarea de progrese în ceea ce privește reflecția în trei direcții principale:

- cetățenie: limbă, mobilitate și cultură.
- educație: o strategie privind învățarea limbilor de la grădiniță la universitate
- întreprinderi: limbile în cadrul strategiilor de întreprindere și relațiile la locul de muncă.

Am înregistrat progrese în aceste trei direcții și vrem să ne concentrăm pe acțiuni concrete. Astfel, un grup de lucru va fi creat la Bruxelles, în cadrul inițiativelor societății civile, care să facă propuneri cu privire la plurilingvismul instituțional, care, după cum știți, nu este foarte respectat, în special de către Comisia Europeană. De asemenea, dorim să continuăm demersul inițiat la 20 februarie 2009 împreună cu Ambasada României la Paris în ceea ce privește plurilingvismul în cadrul învățământului superior, în special, în universități.

Un al doilea obiectiv viza atragerea instituțiilor europene în activitățile noastre. Acest obiectiv a fost atins în măsura în care cele patru instituții invitate au răspuns afirmativ și în măsura în care două Direcții Generale ale Comisiei Europene au participat la eveniment, precum și reprezentanți ai Parlamentului European, ai Comitetului Economic și Social și ai Comitetului Regiunilor. Bineînțeles, nimic nu este stabilit definitiv la Bruxelles, ci este important să contribuim la punerea în mișcare a lucrurilor. În opinia mea s-au înregistrat rezultate, iar activitatea domnului Leonard Orban în calitate de comisar european pentru multilingvism a fost pozitivă, dar trebuie să continuăm și să mergem mai departe.

Bineînțeles, cele discutate la Berlin interesează și instituțiile și administrațiile naționale. Ne-am bucurat de o reprezentare extrem de interesantă din partea Bundestagului, a ministerelor francez, german și italian, dar se subînțelege că, la nivel local, trebuie să acționeze membrii rețelei OEP. Din acest punct de vedere, trebuie să depunem un efort important.

Al treilea obiectiv al Assises viza extinderea rețelei internaționale a OEP. În această privință, Assises a permis în mod indiscutabil OEP să își extindă rețeaua.

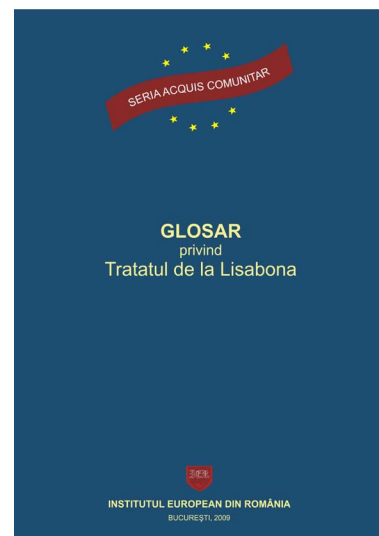
În ceea ce privește alte obiective, precum impactul asupra clasei politice (nu asupra instituțiilor) și asupra publicului larg, avem în continuare multe de făcut, iar aceste direcții vor fi prioritare în lunile și anii următori.

La ora actuală, unde se situează Carta Europeană a Plurilingvismului în contextul european al plurilingvismului?

În versiunea sa inițială, Carta a fost tradusă în 19 limbi, dar în versiunea finală în 9 limbi, printre care și în română. Sperăm ca, în curând, să fie disponibilă și în slovacă și polonă.

Carta nu este un document contemplativ, ci, în primul rând, un mijloc de acțiune. Un suport pentru luarea de inițiative cetățenești în fața instanțelor europene și naționale. În acest mod intenționăm să folosim procedura care va fi implementată în cadrul aplicării Tratatului de la Lisabona, care recunoaște cetățeanului dreptul de a lua inițiativa de a invita Comisia Europeană să facă propuneri cu privire la chestiuni pentru care cetățenii consideră că un act juridic din partea Uniunii este necesar în vederea aplicării tratatelor. Având în vedere că plurilingvismul este una dintre aceste chestiuni, vom folosi această procedură pentru a sesiza instanțele europene, imediat ce va intra în vigoare. Ceea ce poate fi realizat la nivel european, poate fi realizat și la nivelul instanțelor naționale, în măsura în care acestea recunosc dreptul de petiție sau de inițiativă populară.

Oana Gherăsoiu-Roșu
Direcția Coordonare Traduceri

Tratatul de la Lisabona – victoria unui compromis necesar

Sursa: <http://www.consilium.europa.eu>

La data de 1 decembrie 2009, odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, s-a încheiat un nou capitol din epopeea celui mai recent, amplu și complicat proces de reformă a instituțiilor și mecanismelor decizionale ale Uniunii Europene. Entuziasmul care a însoțit momentul semnării la Roma, în urmă cu cinci ani, a Tratatului de instituire a unei Constituții pentru Europa a lăsat loc sentimentului de eliberare dintr-o incertitudine cu elemente de consens și stabilitate îndelung analizate și conservate prin calcule politice extrem de pragmatice.

O lungă cursă cu obstacole către noi oportunități

Care a fost itinerariul de aproape opt ani care a condus către această „victorie” în ponderarea aspirațiilor constituționale ale Uniunii Europene? O Convenție asupra Viitorului Europei, câteva Conferințe Interguvernamentale consacrate negocierii și renegocierii a ceea ce va rămâne un document-simbol pentru ambițiile constituționale comunitare, semnarea Tratatului de instituire a unei Constituții pentru Europa, urmată de lunga cursă cu obstacole a ratificărilor, un proces de reflecție care a înclinat balanța către scenariul minimalist al salvării elementelor de reformă instituțională prevăzute în defunctul tratat constituțional sunt numai câțiva dintre pașii parcurși către agrearea actualei versiuni a tratatului de reformă.

Ratificarea acestuia la capătul a doi ani de zile, marcați de o respingere populară, precum și de o creștere a cotei de euro-indiferență și euro-scepticism este, fără îndoială, un deznodământ așteptat și necesar. Acesta va permite, nu însă și garanta, o mai bună și mai coerentă funcționare a sistemului instituțional și decizional comunitar, o reducere a frecvent diagnosticatului deficit democratic european, oferind totodată și premisele conturării unui profil extern mai unitar, mai credibil și mai bine echipat al Uniunii în arena internațională.

Inovațiile instituționale introduse de Tratatul de la Lisabona – președinția stabilă a Consiliului European, Înaltul Reprezentant pentru afaceri externe și politică de securitate, reducerea taliei Comisiei și a numărului de euro-deputați, consolidarea puterilor legislativului european și a parlamentelor naționale, modificarea regulilor de vot în Consiliu și extinderea ariei de aplicare a majorității calificate, simplificarea mecanismului cooperării întărite etc. – reprezintă câteva

dintre instrumentele oferite de tratat pentru aprofundarea integrării europene și întărirea rolului Uniunii într-o lume prevalent multipolară. Acestea sunt însă numai premisele - formalizate, netestate și perfectibile. Abia anii care urmează vor oferi noi răspunsuri asupra voinței politice a statelor membre de a valorifica aceste oportunități și asupra eficienței concrete a noului set de instrumente prevăzute de tratat.

Triumful interguvernamentalismului european

Noul tratat este însă, înainte de toate, o consfințire a victoriei compromisului interguvernamental obținut de UE-27 asupra eforturilor de a consolida și promova, pe baze consensuale, proiectul politic ambițios mult așteptat de avocații supranaționalismului european. Pentru a putea funcționa eficient în actuala formulă extinsă și pentru a reda șanse reale relansării procesului de lărgire, Uniunea avea nevoie o arhitectură instituțională reformată, cu reguli și instrumente mai suplă, mai simple, mai rapide și mai puțin fidele ecuației unanimităților monolitice, aplicabile cu succes în urmă cu cinci decenii. Într-o Europă a diferențelor și intereselor naționale uneori greu de conciliat, aprofundarea celor mai sensibile și controversate arii de politică nu mai poate fi posibilă decât prin abdicarea de la principiile tradiționale ale solidarității de bloc și deschiderea către scenariile integrării flexibile, bazate pe coaliții ad-hoc neexclusiviste, construite între diferite state membre ale Uniunii.

Recredibilizarea integrării flexibile

Consensul privind actuala versiune a Tratatului de la Lisabona a fost obținut și prin negocierea unor clauze derogatorii care sa tempereze reticențele anumitor state membre. Mai mult decât atât, paradigma *opt-in/opt-out* va fi încurajată și prin simplificarea mecanismului cooperării întărite, care va permite statelor ca, în interiorul cadrului tratatelor, să lanseze mult mai rapid diverse forme de cooperare diferențiată în anumite domenii de politică. Există însă riscul ca acest instrument, deja existent, să rămână, la fel ca și până acum, o simplă oportunitate nevalorificată.

O arie politică extrem de sensibilă care ar putea avansa pe baza unor astfel de instrumente de integrare flexibilă este aceea a apărării europene. Odată cu intrarea în vigoare a noului tratat, un nou mecanism al cooperării structurate permanente ar putea permite crearea embrionului unei veritabile politici de apărare integrate la nivelul Uniunii Europene.

Deși este privat de substanța constituțională a tratatului semnat în urmă cu cinci ani la Roma și – operând prin amendarea tratatelor constitutive – ratează aproape integral obiectivul inițial al unei prezentări simplificate, Tratatul de Reformă reprezintă acel compromis necesar care ar putea permite Uniunii extinse să răspundă mai rapid, coerent și eficient actualelor provocări de pe agenda europeană și globală.

Gilda Truică

Consolidarea supravegherii financiare în Europa și importanța sa pentru stabilitatea macroeconomică și a mediului de afaceri

Evenimentul organizat de Institutul European din România și Ambasada Republicii Polone la București și-a propus să aducă față în față opiniile unor reputați experți – reprezentanți ai autorităților de supraveghere din România și Polonia, ai mediului bancar și de afaceri – cu privire la implicațiile creării unor noi structuri de supraveghere, precum și ale întăririi mecanismelor de cooperare și coordonare în domeniul supravegherii financiare la nivel european. Dezbaterea a avut ca punct de plecare pachetul de proiecte legislative adoptate de Comisia Europeană cu scopul de a consolida supravegherea sectorului financiar în Uniunea Europeană. Conferința a reunit participanți atât din sfera guvernamentală și a administrației publice, cât și din partea autorităților de supraveghere a sectorului financiar, precum și reprezentanți ai băncilor private, ai firmelor de asigurări și sistemului de pensii private, reprezentanți ai mediului academic și de cercetare, oameni de afaceri, oficiali ai ambasadelor statelor membre UE în România, precum și reprezentanți ai societății civile și mass-mediei.

Dezbaterea, structurată pe două sesiuni, a avut ca punct de plecare *importanța noii arhitecturi de supraveghere din Uniunea Europeană*. Cu această ocazie s-a pus în discuție necesitatea unei bune cooperări între autoritățile naționale, a menținerii pe plan național a unei serii de responsabilități în domeniul supravegherii financiare și nu în ultimul rând a unei diplomații instituționale în relațiile cu instituțiile Uniunii Europene. Deasemenea a fost subliniată importanța adoptării unor măsuri în vederea implementării directivei „Solvabilitate 2” și a pregătirii personalului responsabil în acest sens. Referitor la posibilitatea de a reglementa sau nu piețele financiare, s-a opinat că este de datoria autorităților competente să ofere protecție jucătorilor în piață în măsura în care este posibil, fiind totodată nevoie de un cadru de reglementare care să asigure continuitatea procesului de integrare financiară.

În partea a doua a conferinței au fost abordate *„implicațiile consolidării cadrului de supraveghere a sectorului financiar al Uniunii Europene pentru economie și mediul de afaceri”*. A fost adusă în discuție eficiența sistemului de supraveghere financiară, menționându-se faptul că este necesar ca reglementările în domeniu să fie aplicate pe piețele interne. Au fost reiterate problema armonizării legislației și necesitatea unei structuri centralizate în domeniul supravegherii financiare.

Silviu Piroș
Analiză și Studii Europene

Depășirea crizei economice și financiare. Valorificarea oportunității de a reforma economia mondială

Organizată într-un moment în care este deja posibilă realizarea primelor analize privind impactul crizei economice și financiare, conferința internațională organizată de IER în colaborare cu Reprezentanța Comisiei Europene în România în 18-19 noiembrie 2009, la București, a avut drept scop facilitarea confruntării punctelor de vedere ale unor reputați analiști străini și români cu cele ale oficialilor din organizații economice internaționale și ale decidenților economici din România, referitoare la cauzele și consecințele acestui fenomen.

Cuvântul de bun-venit a fost adresat de către **Niculae Idu**, Șeful Reprezentanței Comisiei Europene în România, invitat special în cadrul sesiunii de deschidere fiind **Eugen Dijmărescu**, Director, Fondul de Garantare a Depozitelor. De asemenea, discursuri introductive au fost rostite de către **Gabriela Iordache**, Secretar de stat, Ministerul Finanțelor Publice, **Lucian Croitoru**, Consilier al Governorului BNR și E.S. **Mats Åberg**, Ambasadorul Suediei la București.

Conferința a beneficiat de intervenții din partea unor invitați de prestigiu, atât din România – **Aurelian Dochia**, Centrul Român de Politici Economice, **Florin Pogonaru**, Președintele Asociației Oamenilor de Afaceri din România – cât și din străinătate: **Fabian Zuleeg**, Senior Policy Analyst, European Policy Centre, **Joan Hoey**, Senior Analyst Eastern Europe, The Economist Intelligence Unit, **Tibor Palankai**, Jean Monnet Chair, Director of the European Study Center și **Gabor Hunya**, The Vienna Institute for International Economic Studies. Lucrările conferinței au fost organizate în trei sesiuni (moderate de **Valentin Lazea**, Economist șef al BNR, **Gabriela Drăgan**, Director general, IER, și respectiv **Dragoș Pîslaru**, Director, GEA Strategy and Consulting), dând posibilitatea manifestării atât a unei viziuni retrospective cât și a uneia de natură prospectivă, în scopul de a degaja concluzii referitoare la depășirea actualei crize, limitarea urmărilor sale, precum și la demersurile care trebuie întreprinse pentru evitarea repetării sale, discursul final în cadrul lucrărilor fiind susținut de **Mișu Negrițoiu**, Director General, ING Bank.

Cele trei sesiuni, a căror tematică a pus în discuție caracterul global al crizei economice și financiare și posibilitatea unei evoluții către o nouă arhitectură financiară internațională, reacția Europei în fața crizei, Planul European de Redresare Economică și respectiv identificarea unor specificități în comportamentul noilor state membre în ceea ce privește contracararea efectelor crizei, au suscit un viu interes în rândul participanților, reprezentanți ai sferei guvernamentale și administrației publice din România, ai Comisiei Europene și organizațiilor economice internaționale, ai mediului academic și de cercetare, oameni de afaceri, oficiali ai ambasadelor statelor membre în România, precum și reprezentanți ai societății civile și mass-mediei.

Lucrările conferinței urmează să facă obiectul unei broșuri post-eveniment care să reflecte temele cheie abordate în cadrul sesiunilor de lucru, realizată de IER în contextul colaborării cu Reprezentanța Comisiei Europene în România, a cărei apariție este programată pentru primul trimestru al anului 2010.

Iulia Serafimescu
Analiză și Studii Europene

Sursa: <http://www.ec.europa.eu>

RJEA, vol. 9, nr. 4

Dezvoltare, competiție, piața energiei, securitate energetică, Politica Europeană de Vecinătate, Președinția cehă, profile politice sunt cuvintele cheie pe care le regăsim în numărul din decembrie 2009 al RJEA.

Alina Bârgăoanu și Loredana Călinescu în *Regional and Cohesion Policy – the Crossroads of EU Sectoral Policies* realizează o trecere în revistă a principalelor teorii ale dezvoltării în scopul furnizării cadrului conceptual necesar discutării uneia dintre cele mai importante politici europene – politica regională și de coeziune. Autoarele efectuează în continuare o analiză a acestei politici în noul context generat de criza economică mondială.

Relația dintre concurență și calitatea serviciilor prestate pe piața energiei din Europa este analizată de către **Cristina Havriș** în articolul *Competition and Regulation in the EU Energy Market*. Marcată de existența unor monopoluri ale statelor membre piața energiei este o piață neunitară, caracterizată printr-o infrastructură energetică neuniformă și prin absența coordonării și a cooperării.

Energia reprezintă o preocupare constantă așa cum rezultă și din articolul lui **Ovidiu-Horia Maican** intitulat *Some Legal Aspects of Energy Security in the Relations between EU and Russia*. Autorul analizează studiile elaborate de Comisia Europeană în 2000, respectiv în 2006, trecând în revistă principalele provocări ale situației energetice pe plan european. Sunt prezentate astfel inițiativele comunitare precum și obstacolele întâmpinate în asigurarea securității energetice.

Politica de extindere a Uniunii Europene față de vecinii estici continuă să fie un subiect de interes major pentru lumea academică și nu numai, după cum o dovedește articolul *The Eastern Partnership – a premise for an Enhanced EU-Eastern Neighbours Cooperation Relationship* al **Oanei Mocanu**. Articolul cuprinde o prezentare sintetică care clarifică principalele etape ale acestui proiect politic. Este o analiză necesară cu atât mai mult cu cât există încă o serie de nelămuriri în rândul publicului larg cu privire la Parteneriat și la rolul său în cadrul politicii externe a Uniunii Europene.

La încheierea mandatului Președinției cehi **Petr Haniok** și **Hubert Smekal** analizează acest mandat într-un articol intitulat sugestiv *The Czech Presidency of the EU Council: no Triumph, no Tragedy*. Este explicat contextul particular intern și extern în care a avut loc preluarea Președinției de către Cehia, al cărei mandat este aspru criticat de mass-media europeană. O critică lipsită de fundamente solide, este concluzia autorilor în urma prezentării bilanțului Președinției cehi.

2009 a fost și anul alegerilor europarlamentare, alegeri marcate în România de o confruntare electorală acerbă. **Sergiu Gherghina** și **Mihail Chiru** prezintă „specificul național” în articolul *Where is the Difference? The Profile of the Romanian Candidates for the 2009 European Elections*. Bazat pe o cantitate importantă de date statistice articolul constituie o radiografie exactă a candidaților români servind ca punct de plecare pentru o eventuală cercetare realizată la nivel european.

Pentru informații despre cum puteți achiziționa revista în format tipărit accesați www.ier.ro/rjea, secțiunea Contact sau scrieți la sales-rjea@ier.ro.

Mihai Sebe

Analiză și Studii Europene

Republica Moldova între vecinătatea eternă și integrarea europeană

Institutul European din România și Institutul de Științe Politice și Relații Internaționale (ISPRI) au abordat pe 16 noiembrie tema: „Republica Moldova între vecinătatea eternă și integrarea europeană”, evenimentul propunându-și să analizeze provocările și perspectivele apropierei Republicii Moldova de identitatea sa europeană. Vorbitoarii au dezbătut alternativele de restructurare a sistemului politic, economic și social din statul vecin, din perspectiva ultimelor evoluții care au marcat societatea moldovenească post-comunistă, subliniind necesitatea implicării sporite a instituțiilor statului, dar și a societății civile, a mediului de afaceri și a celui academic în conturarea unei viziuni viabile de europeanizare.

Apropierea Moldovei de spațiul euro-atlantic și relațiile bilaterale cu România

Dezbaterea a fost deschisă de domnul **Ion Bulei**, Director al Institutului de Științe Politice și Relații Internaționale al Academiei Române, și s-a bucurat de prezența domnului **Ion Negrei**, Viceprim-ministru al Republicii Moldova, care a salutat organizarea acestei manifestări drept o dovadă a interesului sporit pentru evoluțiile politice și sociale din Moldova. Doamna **Gabriela Drăgan**, Director General al Institutului European din România, Domnul **Efim Chilari**, Însărcinatul cu afaceri a.i., Ministru-consilier în cadrul Ambasadei Republicii Moldova în România, domnul **Oleg Serebrian**, politolog și deputat în Parlamentul Republicii Moldova, **Dan Dungaci**, cercetător principal la ISPRI și **Adrian Cioroianu**, profesor universitar la Facultatea de Istorie din cadrul Universității București au abordat aspectele geopolitice, geostrategice, politice, sociale și culturale ale parcursului Moldovei către obiectivele de politică euro-atlantică.

Domnul **Cristian Ghinea**, Directorul Centrului Român de Politici Europene, a evidențiat importanța percepției europenilor despre Republica Moldova și a făcut apel la eforturi sporite din partea Bucureștiului, în sensul unei reflectări adecvate a problemei moldovene la nivel european. Aspectele dezbătute de participanți au privit situația sistemului de învățământ din Moldova, necesitatea adoptării unei atitudini pragmatice în chestiunea unionistă, perpetuarea problemei transnistrene ca obstacol major în calea accederii Moldovei la structurile euro-atlantice, rolul dar și limitele Parteneriatului Estic în regiune, nevoia reformării profunde a sistemului politic intern și elemente de ordin economico-social.

Sinteza completă a evenimentului, în limba română, este disponibilă pe site-ul IER la adresa: http://www.ier.ro/documente/arhiva_evenimente_2009/dezbatere_R.Moldova_sinteza_16_11_09.pdf.

Agnes Nicolescu

Analiză și Studii Europene

Redactor - șef: Mădălina Paula Barbu

Redactori: Alina Arhire, Mariana Bara, Iulia Serafimescu

Grafică: Monica Dumitrescu

Versiunea în limba engleză: Loredana Licuța, Mihaela Papa, Diana Popa

* Textele publicate în acest Newsletter exprimă opinia autorilor și nu reprezintă poziția oficială a Institutului European din România.

ISSN 2065 - 457X

Pentru a primi viitoarele numere ale Newsletter-ului IER, vă puteți abona accesând următorul link: www.ier.ro.

Institutul European din România

Bld. Regina Elisabeta nr. 7-9, RO – 030016, București, România

Tel: (+4021) 314 26 96/ 133 / Fax: (+4021) 314 26 66

Contact: newsletter@ier.ro

Web: www.ier.ro